

La situació econòmica del Mallorca, si s'ha de fer cas de les fredes estadístiques, mostra un panorama de dèficit crònic. Observant els pressupostos de les deu darreres temporades, es veu com les despeses sempre superen les entrades de diners. Si s'hi afegeix que el club no té cap més patrimoni que els seus jugadors, la situació encara empitjora. Però en el món del futbol sovint les coses no són com semblen. Fins al punt, en el cas del Mallorca –no està confirmat, però és el rumor que corre per Palma–, que ben bé podria ser la primera societat anònima esportiva (SAE) que repartís beneficis. Podríem veure-ho enguany, i seria fruit de la venda d'alguns jugadors que reportarien tal quantitat d'ingressos que donaria per a repartir dividendes. Si es confirmàs, seria insòlit a tot el futbol de l'estat espanyol.

Continuant amb les incògnites, tot indica que Vicenç Grande, el propietari del Mallorca, cerca un comprador del club. El vol vendre. No n'ha transcendit el preu, però periodistes especialitzats parlen d'uns 25 milions o 30 milions d'euros.

Temporada brillant. El Mallorca juga a l'estadi de Son Moix, que és propietat municipal. El club no té més patrimoni sinó la part alquota del Lluís Sitjar que li correspon. És a dir, el nombre d'accions que té del vell camp de futbol, on jugava tradicionalment. El Lluís Sitjar fou construït per una societat –formada per socis i dirigents històrics–, els títols de propietat de la qual han anat passant amb els anys als hereus dels fundadors. El Mallorca només en té una part, insuficient per a decidir la destinació del camp vell, avui buit i sempre objecte de rumors de suposades operacions urbanístiques mai no concretades.

El Mallorca és un club sense patrimoni físic i, a més, durant aquest darrer decenni, amb resultats econòmics que mostren més despeses que no ingressos. Això es pot veure a la informació facilitada pel club a la jornada "Model de gestió econòmica a l'EURAM", organitzada per l'Institut Ignasi Villalonga d'Economia el dia 8 d'aquest mes a Barcelona: la temporada 1997-1998, 29 milions d'euros de

Llums i ombres del Mallorca

Després d'una bona temporada, el Mallorca podria estar a la venda, arran de les dificultats de les empreses del seu propietari.

despeses i 18 milions d'ingressos; la 98-99, 40 i 19; la 99-00, 35 i 20; la 00-01, 42 i 19; la 01-02, 44 i 30; la 02-03, 37 i 20; la 03-04, 36,5 i 21; la 04-05, 30,5 i 21; la 05-06, 33,5 i 22; la 06-07, 34 i 25; i la 07-08 –pendent d'acabar–, 36 i 30. La raó d'aquestes diferències és la relativa poca massa social de què disposa: la temporada 2005-2006 tenia 16.000 abonats i l'assistència mitjana al camp va ser de 17.375 espectadors. Això obliga, doncs, a vendre jugadors per poder eixugar el dèficit.

Justament, els jugadors són el verdader patrimoni del Mallorca, que pot convertir en molt diners sempre que, naturalment, siguin objecte del desig al mercat futbolístic estatal o internacional. Això passa actualment, perquè la temporada 2007-2008 ha estat molt bona esportivament. No ha passat gens de pena per a mantenir la categoria i –en el moment de tancar aquesta edició– fins i tot pot lluitar per entrar a la competició europea de la UEFA. A més, un dels seus jugadors opta al títol de futbolista que més gols ha marcat a la primera divisió. Traduits tots aquest elements en termes de mercat, vol dir que hi ha diversos jugadors del Mallorca que en aquests moments valen molts de diners. Per exemple, Dani Güiza té una clàusula de rescissió de contracte amb el Mallorca d'uns 15 milions d'euros i és desitjat per

diversos clubs, entre els quals hi ha el FC Barcelona. I hi ha més jugadors econòmicament valuosos en espera de concretar ofertes. Els jugadors són valors canvians perquè d'aquí un any, segons els resultats esportius, poden valer la meitat o menys que no pas ara. Però, de moment, valen molt. Com que el club, per una altra banda, preveu de tancar la temporada amb un dèficit d'uns 6 milions d'euros, doncs és fàcil de deduir que només amb dues o tres vendes tindria un superàvit –aquesta temporada– de molts milions. D'aquí ve el rumor que podria ser el primer club SAE que repartís beneficis.

Però aleshores com s'explica que el Mallorca, que passa un moment esportiu i econòmic tan bo, estigui en venda?

Problemes de Grande. Vicenç Grande és el propietari del Grup Drac, una promotora urbanística i immobiliària important. Ha fet molts diners durant una dècada i mitja. Gràcies a això comprà progressivament accions del Mallorca i, finalment, quan el Grup Zeta va vendre-se'n la major part, esdevingué el màxim accionista i president del club. D'aquesta manera, arribava a la cúspide del triomf social un empresari de nou encuny, representant de la nova *aristocràcia* empresarial mallorquina: els constructors i promotors.

Tanmateix, la crisi que afecta el sector de la construcció i immobiliari ha tocat de ple les seves empreses. Segons la premsa local, el promotor passa un moment molt dolent. Tant, que els bancs que li havien ofert suport financer sembla que li han recomanat de convertir en líquid algunes de les seves empreses, entre les quals la SAE Mallorca pareix que és la primera de la llista. Per un altre costat, Grande també travessa uns moments delicats a causa de l'anomenat *cas Pla Territorial de Mallorca* (PTM), de presumpta corrupció, que l'ha portat a declarar –aquesta setmana mateix– com a imputat. A l'informe de la fiscalia anticorrupció és relacionat amb unes operacions urbanístiques irregulars.

Tot plegat fa versemblant la venda, sobre la qual Grande ha dit recentment: "Jo només en som el propietari transitori, perquè els vertaders propie-

Economia | Futbol

El Mallorca és un club sense patrimoni físic i amb un balanç econòmic deficitari

taris morals del Mallorca són els seus socis." Però el Mallorca no té més socis que els seus accionistes –molt pocs–, perquè la resta són abonats que no tenen cap dret de decisió, al contrari que alguns altres clubs de futbol que no són SAE, com és ara el Barça. Tanmateix, la forma de parlar de Grandes fa pensar que el rumor podria esdevenir notícia: que el Mallorca està a la venda.

El problema, segons experts consultats per aquest setmanari, és que en aquests moments d'incertesa econòmica s'hauria de trobar un comprador, cosa que no és fàcil. Encara menys si –com sembla– surt a la venda per uns 25 milions o 30 milions d'euros. Fins al punt que, segons els especialistes referits, cap grup ni empresari illenc no s'hauria mostrat disposat a comprar-lo. Es parla d'una societat d'inversions britànica, però no hi ha res clar.

Miquel Payeras

Breus

El sector immobiliari continua passant factura al boom

L'empresa immobiliària Don Piso ha anunciat un expedient de regulació d'ocupació que afectarà les 120 sucursals pròpies, la majoria de les quals són a Catalunya. La mesura podria implicar una reducció de plantilla de més de 350 persones, segons fonts del sector. Les vendes de Don Piso han caigut d'un 66% en un any i, per aquesta raó, l'empresa vol centrar el seu model en les 140 franquícies que té. Les oficines en franquícia, sense tant personal ni tants costos fixos, suporten més bé la caiguda de vendes d'habitatges de segona mà que tenen aquestes empreses,

Don Piso, de la matrilu Habitat, ha anunciat que tanca 120 locals, molts els quals a Catalunya.

segons el sector. Don Piso va passar a ser propietat d'Habitat el desembre del 2006, quan aquest grup va adquirir Ferrovial Immobiliària. Ara Habitat està en números vermells.

Fractura sindical en les protestes contra Ford

Els sindicats Comissions Obreres, Confederació General de Treballadors i Plataforma Unitària de Treballadors del País Valencià a la factoria Ford d'Almussafes (Ribera Baixa) han acordat de convocar aturades de dues hores i mitja el dia 22 de maig, per protestar contra el pla de futur que la companyia va signar amb la Unió General de Treballadors, en el qual s'acordava garantir inversions i nous models. Els sindicats convocants consideren que l'acord "flexibilitza la jornada laboral i elimina els drets dels treballadors".